

Jaktgemenskap

Höstgula löv låg på marken. Äldre och yngre generationer hade samlats och planerat jakten. Alla var ute och redo i skogen. Många år har jag varit med, men då bara fått se på. Men nu hade jag tagit jägarexamen och avlagt skjutprovet så nu var det bara kvar att fälla mitt första byte.

Drevkarlarna sade på radion att de släppte lös hundarna och att de nu började gå.

Hunden skällde och kylan bet i kinderna. Jag hade fått generalpasset vid stenröset där det fallit många djur. Jag såg två hjortar springa förbi, men de var på för långt avstånd för att försöka med ett skott. Jag hörde på radion att någon hade sett en riktigt stor älgdjur. Från ingenstans kom älgdjuren trampandes rakt emot mitt pass. Jag lyfte bössan och pang. Jag såg den falla efter att den sprungit några meter.

Jag stod kvar med bössan i handen och beundrade den största älgen jag någonsin sett. Mitt hjärta pumpade hårt av all glädje och det var som om tiden stannade en stund. Många år hade jag väntat på detta tillfälle, att skjuta mitt första byte.

Jag gick fram till djuren och stod stilla en stund. Jag rapporterade på radion att älgen låg. Alla jägare som var med gratulerade mig då de hade kommit till platsen. En av de äldre jägarna som varit med hela sitt liv sade att detta var en älg som hade svikit, lurat många jägare då de försökt träffa honom, men misslyckats.

Senare på kvällen då vi samlades vid älgberget berättade jag om hur djuren kom inrusandes rakt emot mig. Vi hjälptes alla åt att skinna den stora älgen och det var då jag kände jaktens stora gemenskap. Alla deltar aktivt i jakten, alla samarbetar för att det ska bli till något. Gamla traditioner som vi alla delar såsom att ta en sup efter jakten och att använda gamla passnamn lever kvar. Alla hjälps åt med att transportera, stycka och skinna djuren.

Nu när jag blickar tillbaka på den här jaktdagen som var för många år sedan känner jag bara stolthet och stark gemenskap. Ännu idag talas det om den ståtliga älgdjuren som fälldes på generalpasset vid stenröset. Jag är mycket lycklig och nöjd över att få vara med och hålla dessa traditioner och denna gemenskap kvar vid liv.